

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשס"ט

ערב שבת קודש פ' תצוה, פ' זכור, ה'תשס"ט
שנת הקהל

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שנת השישים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ו שנה להולדתו

יחי אדונו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

ר' זוב ראובן הלוי ב"ר דוד הלוי ע"ה

גינזבורג

נפטר בפורים ה'תשס"א

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בנו

הרה"ת ר' יעקב מיכאל הלוי וזוגתו מרת אסתר שיחיו

גינזבורג

*

לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר"ר - שושן פורים קטן ה'תשס"ה

וזוגתו מרת רייזיל בת ר' חיים בנימין הלוי ע"ה עסטולין

נפטרה ביום כ"ו שבט ה'תשנ"ו

ובנם הילד ישראל נח ב"ר זלמן לייב ע"ה עסטולין

נפטר ביום י"ד טבת ה'תש"י

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י יו"ח שיחיו

לשנת ברכה והצלחה בכל מכל כל

והעיקר התגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח ממ"ש נאו!

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל חוב' פאולין רות ב"ר יצחק ע"ה ולע"ר יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר חוב' מרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה ולע"ר מאיר ב"ר צבי ע"ה שמאל ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

בכחו להביא את משיח במחשבה טובה אחת! / משיחת פורים החשמ"ב

8 זמן הגאולה

אין לך שום ברירה אלא לציית לרבי / פ' השבוע באור הגאולה

11 המעשה הוא העיקר

בפרסום ורעש הכי גדול / הוראות למעשה בפועל

אעורר אקווג אנג בנה - את האנשים ויהי עשוי
 "הקהל" בסעודת פורים / הוראות לשנת "הקהל"

13 וילחום מלחמת ה' - וינצח

ורבים מעמי הארץ מתייהדים / שיחות בענין שלימות העם והארץ

14 כתב-יד-קודש

תהא שנת נסים ובמיוחד נס הגאולה / צילומים מהגהת הרבי לשיחת ט' אדר התש"נ

ברכת "מזל טוב" לבבית

לתמים החשוב פ"חיילי בית דוד, בעל פרץ ורב פעלים, עוסק בהפצת בשורת הגאולה, חבר מערכת הקונטרס "יחי המלך" ב-770 בשנים תשס"ו-ז

החתן התמים שניאור שיי גורפינקל

לרגל בואו בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת עב"ג תחי
 יה"ר שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, ויקבלו פני כ"ק אד"ש משיח צדקנו "נאור" ממש

ד. "והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה"י:

בט' אדר מידי שנה בשנה חוזר ונשנה החידוש דהמשכת וגילוי פנימיות התורה (העיקר דמ"ת) בחצי כדור התחתון, ולא עוד אלא שניתוסף בזה באופן של חידוש - "כחדשים", עד ל"חדשים"י, ועד לחדשים ממש.

ומזה מוכן שט' אדר שבכל שנה הוא נעלה יותר מט' אדר בשנים שלפניו, ועד לט' אדר השתא שהוא נעלה יותר מט' אדר דשנה שעברה, אף שהיתה שנה מיוחדת - "תשמט יך"י, וכן השנה שלפני - תשמח ותשמח.

וכפרט מצד העילוי המיוחד דשנה זו - תש"נ, כפירוש בניי שהולך ומתפשט בהר"ת דתש"נ: תהא שנת נסים, האל אנס הגאולה

והוא יצא

האמיתית והשלימה, ומה גם שהתחלתה וראשיתה ("ראש השנה", שכולל כל ימי השנה) ביום השבת, שקשור עם יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"י.

תשיעי באדר (מתחלת היום) הוא לאחרי שישנה השלימות דשמונה ימים"י. וידוע העילוי דמספר שמונה [שזוהי המעלה דחנוכה"י שיש בו שמונה ימים, לגבי חג הפסח וחג הסוכות, שבעה ימים, ועאכו"כ לגבי חג השבועות, יום אחד] - שקשור עם הגאולה העתידה, כמארו"ל"י כינור .. של ימות המשיח שמונה". ומזה מוכן שביום התשיעי שלאחריו ישנו עילוי גדול עוד יותר (ועד שנעשה הכנה להעילוי דיום העשירי, "העשירי יהי קודש"י).

ועפ"ז מוכן שתשיעי באדר הוא זמן מסוגל להמשכת וגילוי פנימיות התורה בחצי כדור התחתון, ועד לאופן של קביעות ונצחיות, כשנשלם יובל שנים - הן מצד כללות החודש ששייך לפורים, הקיום והתקף דמ"ת, והן מצד יום התשיעי שבו הקשור עם הגאולה העתידה, שבה נעשה תכלית השלימות דמ"ת.

308

אפי"ן ט
 אדר יא"ן

תהא שנת נסים ובמיוחד נס הגאולה

בבואנו מט' אדר בו החלה שנת השבעים להעברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון, הבאנו כמה צילומים נדירים (מוקטנים), מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ליל ג' פ' תצוה, ט' אדר ה'תש"נ (במלאת יובל שנים להעברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון) ומה"פתח דבר" לשיחה

(נדפסה בספר השיחות תש"נ ח"א ע' 326 ואילך. צילומים נוספים מהגהת השיחה נדפסו בגליון תקנח ע' 14-15)

פענוח התיקונים שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק (באו בהדגשה):

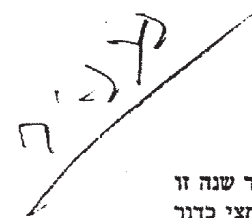
בצילום הראשון בקטע המתחיל "ובפרט מצד העילוי", מחק כ"ק אד"ש מה"מ "החל ונס" וכתב: **ובמיוחד נס הגאולה האמיתית והשלימה.**

בצילום השני הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ: ועד שנעשה הכנה **לכינור של עשר נימין**, להעילוי דיום העשירי. ובסופו מחק תיבות **שבה נעשה** וכתב: **שאו.**

ב"פתח דבר" כתב כ"ק אד"ש מה"מ את התאריך [דשבת זו]: **י"א אדר.** ובראש העמוד הוסיף: **מהיר.**

כס"ד.

פתח דבר

בזה הננו מרציאים לאור שיחת ליל ג' פ' תצוה, ט' אדר שנה זו – ע"ד מלאות יובל שנים להעברת מרכז חסידות חב"ד לחצי כדור התחתון.

מערכת "אוצר החסידים"

שנת ה'תש"נ (חיי תהא שנת נסים),

מאתיים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר הצמח צדק, ארבעים שנה לנשיאת כ"ק אדמו"ר שליט"א, בזקלין, נ"י.

בכחו להביא את משיח במחשבה טובה אחת!

כל מקום שבו נמצא יהודי הרי זה "שושן הבירה", ומוכן, שבכחו ויכלתו של כל יהודי לשלוט ולפעול על כל העולם כולו ● כאשר מדברים עם "ילד", וכן כשמדברים עם "ילד" שיש לו כבר "זקן לבן", ואומרים לו ש"ה" ניצב עליו" - צריך לדעת שהדברים מכוונים אמנם אליו, היינו, שמציאותו היא - "מרכבה" לעצמות ומהות! ● ולכן, בכחו ויכלתו לחשוב מחשבה טובה אחת, ועי"ז - לפעול ביאת משיח צדקנו עתה, במוצאי פורים דשנת תשמ"ב, ב-770 איסטערן פארקוויי!! -כן הוא פס"ד הרמב"ם! ● בקרוב ממש נזכה לרקוד לקבלת פני משיח צדקנו, מתוך שמחה גדולה ביותר ● קטעים מהתוועדות פורים ה'תשמ"ב - בלתי מוגה

הן הן המרכבה, כמו כן כאו"א מישראל הוא בבחי' מרכבה להקב"ה, ועד ש"ה' ניצב עליו" - על כאו"א מישראל, בכל מקום ובכל זמן, אפילו בחוץ לארץ וביום חול באמצע השנה.

והדיוק בזה הוא - "ה' ניצב עליו", מלשון "ניצב מלך"⁴. ועפ"ז מובן, שכל מקום שבו נמצא יהודי - נעשה מקום זה "שושן הבירה", "עיר הבירה" של מלך מלכי המלכים הקב"ה ("אחשוורוש" - שאחרית וראשית שלו)⁵, מאחר שבנוגע לכאו"א מישראל נאמר ש"ה' ניצב עליו".

ב. והנה, כללות הענין ד"שושן הבירה" הוא - ששם מחליטים וקובעים כיצד תהי' אופן ההנהגה בכל "שבע ועשרים ומאה מדינה",

(4) מ"א כב, מח. וראה אוה"ת פרשתנו א'רא ואילך.
(5) ראה סה"מ מלוקט ח"ה בהנסמן בהע' 45.

א. מבואר במדרש שמ"ש¹ "והנה ה' ניצב עליו" - הרי זה לפי ש"האבות הן הן המרכבה"², היינו, מאחר שהאבות הם "מרכבה" להקב"ה, לכן שייך לומר ש"ה' ניצב עליו".

וע"פ דברי אדמו"ר הזקן בתניא³ ש"והנה ה' ניצב עליו" קאי על כאו"א מישראל - מובן, שכאו"א מישראל הוא בבחי' "מרכבה" להקב"ה, כי לולי זאת אי אפשר לומר ש"ה' ניצב עליו".

זאת אומרת: היות שכאו"א מישראל הוא בן אברהם יצחק ויעקב, לכן, כשם שהאבות

(1) ויצא כח, יג.
(2) ב"ר פמ"ז, ו. פפ"ב, ו.
(3) פמ"א (נו, סע"א). וראה גם אוה"ת ויצא (כרך ה') תתלט, ב ואילך.

היינו, כפי שקובעים ב"עיר הבירה", כך נפעל בכל המדינות כולם.

וע"פ האמור לעיל שכל מקום שבו נמצא יהודי הוא בבחי' "שושן הבירה" ("עיר הבירה" של מלך מלכי המלכים הקב"ה, היות ש"ה' נצב עליו") – מובן, שהוא קובע כיצד תהי' הנהגת כל העולם כולו, היינו, שבכחו ויכלתו למשול ולפעול על כל העולם כולו – "שבע ועשרים ומאה מדינה".

ואלו ש"תואנה הם מבקשים", ושואלים: היכן נאמר ענין זה בנגלה דתורה, לכאורה, הרי זה רק פט"ל בספר התניא? – הרי זה פס"ד ברור בספר "יד החזקה" הרמב"ם (שזהו ספר של "הלכות הלכות"6):

בהלכות תשובה⁷ כותב הרמב"ם: "צריך כל אדם שיראה עצמו... וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב... עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

ועפ"ז מובן בפשטות שבכחו ויכלתו של כאו"א מישראל לפעול על כל העולם כולו – עד שמכריע את העולם כולו לכף זכות, ופועל תשועה והצלה לכל העולם כולו. וע"ד האמור לעיל שכל מקום שבו נמצא יהודי הוא בבחי' "שושן הבירה", שמשם נמשכת ההנהגה בכל "שבע ועשרים ומאה מדינה".

ג. והנה, מאחר שהכרעת העולם כולו לכף זכות נפעלת ע"י עבודת כאו"א מישראל (במעשה, בדיבור או במחשבה) – מובן, שה"תשועה והצלה" נפעלת לכל לראש בנוגע אליו.

ובפשטות: היות שחייב אדם לומר **בשבילי** נברא העולם⁸, מובן, שכאשר נפעל ענין הגאולה באופן ד"ואתם תלוקטו לאחד אחד

בני ישראל⁹, הרי ממנו מתחיל ענין זה! ולכאורה, נשאלת שאלה, מניין נלקחת כזו גאווה וישות – לומר שכאשר צריכים להוציא את בני" מהגלות, ישאירו את כל בני" לרגע א', ויתחילו את ענין הגאולה בנוגע אליו?!

הנה על זה אומר יהודי – שהקשר של עצם הנשמה עם עצמות ומהות (שהוא ה"גואל" האמיתי) הוא קשר **עצמי**. קשר זה מתבטא גם ב**גלוי** ע"י קיום התומ"צ, אבל גם לפנ"ז ישנו קשר **עצמי** בין הנשמה לעצמות ומהות. ולא זו בלבד שזהו קשר בין ב' דברים נפרדים, אלא זהו באופן ד"כולא חד" (באופן נעלה יותר מהאמור לעיל שכל יהודי הוא בבחי' מרכבה להקב"ה).

ומאחר שיהודי ועצמות ומהות הם "כולא חד" – הרי אין שום דבר ביניהם כלל, מלבד הוא ועצמות¹⁰!

ועפ"ז מובן בפשטות שבשבילו נברא העולם כולו, ועד ש"ה' נצב עליו", ולכן, גם הגאולה נפעלת לכל לראש – אצלו.

ד. [. . .] ע"פ האמור לעיל שכל מקום שבו נמצא יהודי הרי זה "שושן הבירה" – מובן, שבכחו ויכלתו של כל יהודי לשלוט ולפעול על כל העולם כולו, מאחר שהנהגת כל ה"שבע ועשרים ומאה מדינה" מתנהלת ע"פ ההחלטות ד"שושן הבירה".

וכפי שהובא לעיל פס"ד הרמב"ם שכאו"א מישראל יכול להכריע את עצמו ואת העולם כולו לכף זכות, ולגרומם תשועה והצלה לכל העולם כולו, זאת אומרת: מבלי הבט על מעמדו ומצבו ברגע שלפנ"ז, וללא עשיית החשבונות ד"מי אני ומה אני" כו' – ביכלתו להביא תשועה והצלה לכל העולם כולו!

וזוהי הלכה ב"תורת משה", "משה אמת

ורבים מעמי הארץ מתייהדים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. [. . .] היות ונמצאים עתה קודם פורים, שאז הרי ה' "רבים מעמי הארץ מתייהדים", אזי אם בנוגע לגוים ה' "מתייהדים", עאכ"כ שבנוגע ליהודים בודאי צריך להיות "מתייהדים" – שלא יתפעלו מהגוים וירשמו "גיור כהלכה" דוקא, ולפעול זאת בדרכי נועם ובדרכי שלום, ושיהי' "כתית למאור", היינו שיפעלו בעצמם הביטול, שללא הבט ע"כ שעד עתה הוא חשב אחרת, כעת הוא יודה בטעותו.

ובפרט שנמצאים עכשיו קודם פורים שזה קשור עם הענין דעמלק, שפעל "אשר קרך בדרך", ועד"ז בנוגע ל"מיהו יהודי", שישנה קרירות כזו ("אזא קאלטקייט"), שזה בכלל פלא שאין פוצה פה ומצפץ, אף אחד לא עושה כלום בנוגע לזה, ואין זו סתם קרירות – אלא **קיפאון** ("א פארפראנקייט")! מפחדים להכניס אצבע במים קרים.

ב. [. . .] ענין זה נכלל בענינים אלו שכאשר אחד רואה את השני חוטא עליו למחות על כך, ומי שאינו מוחה אומרים עליו שהקולר תלוי בצוארו!

אני את שלי עשיתי, הנני מוחה בזה בכל התוקף, בכדי שלא יחשיבו אותי בתוך אלו שאינם מוחים, אבל כל השאר שעדיין לא מחו – צריכים למחות, כי אם לא ימחו אזי הקולר תלוי בצוארם, שהדיוק כאן הוא שזה **תלוי** בצוארו, לא זו בלבד שהוא לא התנהג נכון וכיו"ב, אלא אומרים כאן שהכל מונח עליו.

והיות שנמצאים עכשיו לפני פורים, כאמור, שאז ה' "ורבים מעמי הארץ מתייהדים", עאכ"כ כעת, שזה יפעל על היהודים, ושהדתיים ילמדו מה"שמאלנים" [זה שקוראים להם "שמאל", באמת אין זה כך, שהרי כל היהודים הינם בני אברהם יצחק ויעקב, ורק בחיצוניות אומרים שהם מה"שמאל"], ושלא יחכו עד שהדתיים יכירו בזה שצריכים לעשות משהו, אלא שהחפשיים יעשו, כפי שרואים שהחפשיים עושים כבר;

והיות שבקרוב מגיעים הבחירות, אזי יתחילו לתבוע מהדתיים מדוע הם לא עשו כלום; כאשר זה הגיע ל"מיהו יהודי" הם לא עשו כלום [. . .], ללא הבט ע"כ שהם יהודים דתיים שמניחים תפילין בכל יום, מתפללים שלש פעמים ביום ועושים את כל הדברים הטובים, אבל בנוגע ל"מיהו יהודי" אין להם את התוקף, אלא צריכים לחכות עד שהשמאלנים יפעלו.

[. . .] ויה"ר שכל אחד יתבונן בשפל המצב הנוכחי, שצריכים לצאת ידי חובה כלפי גוי זה וכלפי גוי אחר, ואין את התוקף לא להתפעל מהם. ואדרבה שיהי' כפי שהרמב"ם אומר ש"יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה", שזה הולך על כאו"א ביחוד, שיכריח את עצמו "לחזק בדקה", לא להתפעל, וכל זה שיעשה בדרכי נועם ובדרכי שלום.

(קטעים משיחת ש"פ תצוה ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

9 ישע"י כז, יב.

10 ראה עד"ז ב"יחי המלך" גליון תשיט ע' 3 ואילך.

6 הקדמת הרמב"ם לספר היד.

7 פ"ג ה"ד.

8 סנהדרין לז, א.

"הקהל" בסעודת פורים

הענין של "נקהלו" שהביא לידי נצחון המלחמה עד כדי "ונהפוך הוא", אירע בפועל בערב פורים, ב"ג אדר. אבל ההכנה לזה – החלה כמה חדשים לפניו, כאשר אסתר ביקשה וציוותה¹ "לך כנוס את כל היהודים", "כנוס" שהי' כרוך ב"צומו עלי", שכולם ביחד יתאחדו² בענין אחד – תפלה ובקשה לקב"ה.

ואז נתגלה הענין ד"יהודי" (השם שבו נקראו ישראל במגילה, "יהודים"), "כופר בעבודה זרה", ו"מודה בכל התורה כולה" – האחדות הפנימית והאמיתית דישאל וקוב"ה.

ועיי"ז ולאח"ז נפעל ה"אתהפכא שוכא לנהורא"³, שבטלה הגזירה, ואחשוורוש גופא – שמקודם אמר⁴ "והעם לעשות בו כטוב בעיניך" – אמר⁵ "ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם".

כלומר: התחלת הענין דנקהלו, ההקהלה דישאל ובתוככי ישראל גופא, צריכה להיות קשורה עם ענין ד"כנוס", אחדות כל ישראל עצמם על מנת להתקשר ולהתאחד עם הקב"ה, עד להענין והבחי' ד"יהודים" – "מודה בכל התורה כולה",

ובסגנון המדובר כמ"פ⁶: שההקהלה דישאל עצמם קשורה עם ה"הקהל" בכאו"א מישראל גופא בעבודתו, היינו, הקהלת וקיבוץ כל עניניו לאהבה את ה', שענין זה גורם התחלת האתהפכא, ובכח "כנוס" זה, הרי זה משתלשל אח"כ ב"ועמוד על נפשם", המביא לידי "ונהפוך הוא (בפועל) אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם".

ועל דרך זה – בתוכן ענין הפורים:

מצוות ימי הפורים, "משלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים", ענינם ותוכנם הוא – ענין האחדות דישאל⁷, אהבת ישראל, ועד"ז סעודת פורים, הנערכת באופן ד"משפחה ומשפחה"⁸.

אבל שלימות האחדות היא – ע"י הפעולה ד"לבסומי בפוריא עד דלא ידע", שענינו ותוכנו בעבודת ה' הוא "תענוג הנפש בפנימיות התורה (להעיר שלימוד (פנימיות) התורה בא בהקדמת עבודת התפלה בדחילו ורחימו, ו"לית פולחנא כפולחנא דרחימותא"), ובבחי' אהבה רבה בתענוגים", כפי שמבאר אדמו"ר נ"ע⁹.

ובשעה שזה קשור עם "לבסומי בפוריא עד דלא ידע", דביקות והתאחדות עם אלקות למעלה ממדידה והגבלה, אזי אחדות ישראל במצוות סעודת פורים, משלוח מנות ומתנות לאביונים – היא בשלימות.

(משיחות תענית אסתר תשמ"א - בלתי מוגה)

ותורתו אמת" – היינו, שאין זה חידושו של הרמב"ם, אלא זוהי "תורת משה" שניתנה ע"י הקב"ה.

ובפרט ע"פ מה שנכתב על הרמב"ם (וכתבו זאת ע"ג המצבה שלו) "ממשה עד משה לא קם כמשה", היינו, "ממשה" – משה רבינו, "עד משה" – הרמב"ם (ששמו הי' משה), "לא קם כמשה".

והנה, ענינו של משה רבינו הוא – "גואל ראשון", ושייך גם ל"גואל אחרון", כמרז"ל¹¹ "גואל ראשון הוא גואל אחרון".

ובפרט ע"פ שיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹² ש"משה" בצירוף "אחד" בגימטריא "משיח" (כפי שהוזכר לעיל¹³).

ה. ו"המעשה הוא העיקר":

כאשר מדברים עם "ילד", וכן כשמדברים עם "ילד" שיש לו כבר "זקן לבן", ואומרים לו ש"ה' ניצב עליו" – צריך לדעת שהדברים מכוונים אמנם אליו, היינו, שמציאותו היא – "מרכבה" לעצמות ומהות!

ולכן, בכחו ויכלתו לחשוב מחשבה טובה אחת, ועיי"ז – לפעול ביאת משיח צדקנו עתה, במוצאי פורים (והתחלת שושן פורים) דשנת תשמ"ב, ב-770 איסטערן פארקוויי¹⁴!! – כן הוא פס"ד הרמב"ם!

ועאכו"כ כאשר יחשוב ב' מחשבות טובות, ג' מחשבות טובות, ועוד יותר, ואם יגיע למעמד ומצב ד"עד לא ידע", למעלה ממדידה והגבלה – יפסיק כבר למנות את מחשבותיו, כי זהו דבר שלא יתכן במציאות, מאחר שכח המחשבה נובע תמיד ללא כל הפסק.

(11) ראה שמו"ר פ"ב, ד. שם, ו.

(12) אחש"פ תרצ"ט - הובא בלקו"ש ח"א ע' 8 ואילך.

(13) שיחת תענית אסתר סי"ז - התוועדויות תשמ"ב ח"ב ע' 939.

(14) תיבות אלו אמר כ"ק אד"ש מה"מ בקול זעקה.

ועד"ז בנוגע לדיבורים טובים, ומעשים טובים.

ו. בנוגע לפועל:

מן הראוי שה"ציבור" כולו יבחר מישהו שימסור נפשו (בכח) ויקיים את החיוב ד"עד דלא ידע"¹⁵ בפועל, ועיי"ז יוציא י"ח את הציבור כולו.

כנראה יהיו כאלו שירצו להתיר לעצמם לשנות יותר מ'ד' פעמים – ולכן חוזרים ומדגישים שאין הכוונה אליהם!

המדובר לעיל אודות ענין ה"מרכבה" (שכאו"א מישראל הוא "מרכבה" להקב"ה) – קאי גם עליהם, אבל הם לא צריכים לחבר את ה"מרכבה" עם ה"י"ש" שבתוך ה"כוסית"! וכמדובר כמ"פ אודות דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בנוגע לשתיית י"ש וכו'.

אבל אעפ"כ, צריכים שיהודי אחד (לכל הפחות) יקיים את החיוב ד"עד דלא ידע", כולל המנהג שהי' נהוג פעם – להתהפך עם הראש למטה והרגלים למעלה ("איבערקולען זיך"), באופן שהרגל הוא למעלה מהראש (ברגע זה עכ"פ), ועיי"ז יוציא י"ח את הציבור כולו.

ובקרוב ממש נזכה לרקוד לקבלת פני משיח צדקנו, מתוך שמחה גדולה ביותר – כאשר "עלה הפורץ לפנינו", תיכף ומיד ממש לאחרי שיקויים הענין ד"תשא את ראש בני ישראל".

ונזכה לקיום היעוד "לשלמה אלקים משפט"ך למלך תן וצדקתך לבן מלך"¹⁶, "וירד מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ"¹⁷ – למטה מעשרה טפחים, כפשטות הכתובים, ובשמחה וטוב לבב.

ז. כפי הנראה – מחכים עתה עד שיעשו

(15) ראה רמ"א או"ח סתרצ"ב ס"ב.

(16) תהלים עב, א.

(17) שם, ח.

(6) שיחת תענית אסתר תשמ"א ס"י.

(7) ראה מנות הלוי למג"א פ"י.

(8) אסתר ט, כח. ובפרש"י שם: מתאספין יחד ואוכלים ושותים יחד.

(9) בסד"ה חייב אינש עטר"ת (סה"מ עטר"ת ע' שז).

(1) אסתר ד, טז.

(2) ראה מנות הלוי (להר"ש אלקבץ) עה"פ. של"ה

שכט, ב.

(3) ראה תו"א צד, ב.

(4) אסתר ג, יא.

(5) שם ח, ח.

"בחירות" (היות שנמצאים במדינה שכל עניני נעשים ע"י "בחירות"), "בחירות חשאיות" וכיו"ב, ואח"כ יצטרפו למנות מי קיבל רוב קולות שהוא יזכה להיות "בעל מסירות נפש!" ולכן, כדאי שא' יתנדב על דעת עצמו, כשם שמצינו בקרבנות שישנו קרבן "עולת נדבה".

ובענינים כאלו אין חסרון שהוא יהי "קופץ בראש" – כי זהו היפך ה"קופץ בראש" דמגילת אסתר¹⁸, באופן ד"ונהפוך הוא".

והעיקר – שתהי' אצלו השמחה באופן ד"עד דלא ידע", היינו, שידוע אמנם ש"ארור המן" ו"ברוך מרדכי", אבל אעפ"כ, עבודתו היא להפוך את הענין ד"ארור המן" (שזהו כללות הענין ד"סור מרע"), "ונהפוך הוא", "בכל לבבך – בשני יצריך"¹⁹.

ובקרב ממש נזכה לקיום היעוד "את רוח הטומאה אעביר מן הארץ"²⁰, ואז יקויים היעוד "והשבתי חי' רעה מן הארץ"²¹ – כפי הב' בתו"כ²² – "משביתן שלא יזוקו", ע"ד מארז"ל²³ אודות נחש הקדמוני שבהתחלת הבריאה הי' "שמש גדול", ועד"ז הי' לעתיד לבוא – כאשר הקב"ה ישחט את היצה"ר [כפי שאומרים בנוסח ד"חד גדיא" – אע"פ שע"פ מנהג חב"ד לא אומרים זאת] – "אין ושחט אלא ומשך"²⁴, היינו, שמושכים ומעלים את היצה"ר אל גבול הקדושה, ונפעל הענין ד"בכל לבבך – בשני יצריך", שישנו ה"שטורעם" דב' היצרים בכל עניני קדושה.

ומתוך "שטורעם" זה יוצאים מהגלות,

(18) ראה מגילה יב, ב.

(19) ואתחננו ו, ה. משנה ברכות נד, א. ספרי ופרשי עה"פ.

(20) זכרי' יג, ב.

(21) בחוקותיו כו, ו.

(22) תו"כ עה"פ.

(23) סנהדרין נט, ב. וראה סה"מ מלוקט ח"ג ע' כו.

(24) חולין ל, ב.

ובאים – תוך כדי ריקוד – אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

וכל זה נפעל כאשר נמצאים בימי חודש אדר – כיודע²⁵ שהשם "אדר" קשור עם בחי' "אדיר במרום ה"²⁶, וכמבואר בכ"מ²⁷ ש"מרום" קאי על בחי' "עתיק".

ובפרט ע"פ מארז"ל²⁸ שבחודש אדר "בריא מזלי" ו"תקיף מזלי" של כאו"א מישראל, ולכן, "בר ישראל דאית לי דינא בהדי נכרי . . לימצי נפשי' באדר"²⁸, כי בודאי בכחו ויכלתו לנצח את כל הענינים שאינם בהתאם לרוח היהדות, ולהפכם באופן שעל ידם יתוסף בעניני קדושה, "ונהפוך הוא", שזוהי כללות העבודה דאתהפכא חשוכא לנהורא ומירור למיתקא.

ובפרט שבשנה זו חל פורים ביום השלישי שהוכפל בו כי טוב²⁹, "טוב לשמים וטוב לבריות"³⁰ – היינו, שפועלים גם ב"בריות"³¹ שיהיו באופן המתאים, שזהו בדוגמת הענין דאתהפכא.

ובפרט שפורים חל בשבוע שקורין בו פ' תשא – "תשא את ראש בני ישראל", היינו, לא זו בלבד שרגליו מתעלים לדרגא נעלית יותר, אלא אפילו ה"ראש" (ש"תורת אמת" אומרת שזהו "ראש") מתעלה לדרגא נעלה יותר – ומובן, שאז נעשים כל הענינים באופן נעלה יותר.

וכאמור לעיל – שכל בני' הולכים תוך כדי

(25) ביצה טו, סע"ב. וראה סה"ש תשנ"ב ח"ב ס"ע 304 ואילך.

(26) תהלים צג, ד.

(27) לקו"ש ח"א ע' 312. ועוד.

(28) תענית כ"ט רע"ב.

(29) ראה פרש"י בראשית א, ז.

(30) קידושין מ, א. ובאוה"ת (בראשית לג, ב. משפטים ע' א'קנז. ועוד) מקשר זה עם יום השלישי שהוכפל בו כי טוב.

(31) ראה תניא פל"ב.

בפרסום ורעש הכי גדול

"ונשמע קולו בבואו אל הקודש" (פרשתנו כח, לג-לה)

אע"פ שבפשטות ובחיצוניות, העבודה באופן ד"ונשמע קולו" נחותה מהעבודה ד"קול דממה דקה" – אעפ"כ יש בה, בעבודה ברעש, מעלה לגבי העבודה בביטול:

העבודה ב"קול דממה דקה" היא בהגבלה. אמת, העובד עומד בביטול, אך באופן של אור בכלי, בהתיישבות.

משא"כ העבודה ד"ונשמע קולו", אזי הרעש הגדול גופא הינו ראוי שהוא יצא מהגבלות ד"כלים", הוא אינו יכול להגביל את ההתפעלות ולכן זה מתבטא בצעקה וקול. וזהו אחד מהטעמים לכך ש"מקום שבעלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורים יכולין לעמוד בו" – כיון שדוקא ב"רעש" של עבודת התשובה מתבטא הבלי-גבול של הנשמה.

מכל הנ"ל ישנה הוראה מיוחדת לדורנו זה – דרא דעקבתא דמשיחא:

ישנם הטוענים: הן אמת, שמצד שפל המצב של דורנו מוכרחים לעסוק בהרבצת התורה והחזקת היהדות וכו'; ואי אפשר להסתפק בישיבה בד' אמותיו (אפילו בד' אמות של תורה) ולחכות עד שיבואו אליו ויבקשו שיפיץ את תורתו וכו', אלא צריך לצאת ל"חוצה" ולמצוא שם יהודים "נדחים" ומהם "לעשות בעלי תשובה" –

אבל מהו ההכרח לעשות עבודה זו בקול רעש גדול? לשם-מה נחוץ כ"כ לצאת לרחוב ולהכריז שם בקול רם, שיהודים יניחו תפילין, יקבעו מזוזות על הפתחים, יתנו צדקה וכיו"ב – הנהגה שלא מצינו בה "שטורעם" בדורות הקודמים!?

והמענה ע"כ: עפ"י כל הסימנים שבסוף מס' סוטה רואים שאנו נמצאים עתה בדרא דעקבתא דמשיחא – בדרגא היותר תחתונה – "שולי המעיל"; וצריכים לדעת, שבשולי המעיל צריכים להיות ה"פעמונים" – שהכניסה של סוג זה של יהודים "אל הקודש", תחת כנפי השכינה, תהיה מיוסדת באופן ד"ונשמע קולו"; ואדרבא – דוקא ב"רעש" של עבודת התשובה קיימת תכלית העילוי, כנ"ל.

עוד ענין בזה:

כאשר רואים שאצל "עוברי רצונו" יש "קול המונה של רומי" – כל הענינים דלעומת-זה לא נעשים בחדרי חדרים, אלא בפרסום ורעש הכי גדול –

אזי הדרך לבטל את השטורעם של הסטרא אחרא היא – "במינה ודוגמתה . . מיני' ובי' אבא לשד' בי' נרגא", כלומר, עי"ז שגם העבודה של "עושי רצונו" היא באופן ד"ונשמע קולו" ודוקא במקום שנמצא "קול המונה של רומי";

וזה יביא ל"מה לעוברי רצונו כך לעושי רצונו עאכו"כ" – שאצל היהודים יהי' "יושבין בטח והשקט" על אדמתם, ע"י "יתקע בשופר גדול" דוקא, ע"י ה"קול מבשר מבשר ואומר" – מבשר הגאולה, בקרוב ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תצוה ה'תשל"ה – מתוך לקו"ש חט"ז ע' 1-340)

בזה בלבד שאינו עושה את ההיפך – אין הוא יוצא ידי-חובה, שהרי לא די ב"סור מרע"¹⁴ ומוכרח להיות גם "עשה טוב"¹⁴. סור מרע הי' גם קודם בריאת העולמות, ובשביל סור מרע בלבד לא היו זקוקים לזה, אלא הכוונה בבריאת העולמות שיהי' "עשה טוב".

וידוע פירוש רבותינו נשיאינו בזה¹⁵, ש"עשה" הוא מלשון כפי, דהיינו, שצריכים לכפות על עצמו את העשי' גם כשאינו רוצה, היות וכל זמן שהוא עושה זאת ברצון ולא נרדם, עדיין אין זה "עשה", אלא דוקא כאשר כופה על עצמו היפך רצונו – זה נקרא "עשה".

"ער זאל זיך אינגאגצן אוועקגעבן"

ד. עליך לדעת שהי' ה"ואתה הקרב אליך . . מתוך בני ישראל": הרבי בחר בך לא מהגויים ח"ו – מהם היתה כבר הבחירה במעמד הר סיני שאז "ובנו בחרת מכל עם ולשון"¹⁶ – אלא "מתוך בני ישראל", ועל-כן עליך להניח את עצמך ("זיך אוועקלייגן") ולעשות.

ומה שהוא צריך שיהי' "לכבוד ולתפארת", זהב וכסף, תכלת וארגמן ותולעת שני כו'¹⁷ – אין-הכי-נמי, זה אכן יהי', אך קודם צריך להיות ה"ואתה הקרב אליך"; ולא רק כשיש לו מצב רוח טוב ואין לו משהו טוב יותר לעשות, אזי עושה טובה ליהודי אחר ומאריך בתפלתו עוד חצי שעה... אלא עליו למסור את עצמו לגמרי ("ער זאל זיך אינגאגצן אוועקגעבן").

(משיחת ש"פ תצוה, ח' אד"ר ה'תשכ"ז - בלתי מוגה)
 14) ל' הכתוב תהלים לז, כז.
 15) מאמרי אדהאמ"צ ויקרא ח"ב ע' תשסא. סה"מ
 16) תרל"ו ח"ב ע' רפט. תרע"ח ע' קכא. תרצ"ט ע' 191. ועוד.
 17) כ"ה בהנחה – ע"פ תרומה כה, ג-ד. ואולי הכוונה למ"ש בפרשתנו שם, ה.
 16) ברכת אהבת עולם. וראה שו"ע אדה"ז אור"ח ס"ס
 ס"ד.

המדור מוקדש

לזכות ר' מיכאל נחמיה בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו
 ולזכות מרת חי' רחל בת שפרינצא שנאל שתחי'
 ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו
 וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו
 ולזכות שושנה חסיה בת מינדל לזיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל לרפ"ש בגו"ר ולזיווג הגון
 ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ר ולזכות צבי בן חי' רחל לרפ"ש וקרובה

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי
 מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה
 נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"
 ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג
 יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ריקוד לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' עיני ה'
 אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"³²,
 "מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת"³³,
 ארץ כל עשר האומות, כולל "קיני קניזי
 וקדמוני",

במהרה בימינו ממש.

"א' מאנ"ש התנדב בתור "עולת נדבה"

32) עקב יא, יב.
 33) בראשית טו, יח.

המדור מוקדש

לזכות ר' יעקב מיכאל הלוי בן עלקא וזוג' מרת אסתר בת בלומה גוטה שיחיו
 וילדיהם: מיכל, נחמה, יוסף יצחק הלוי, חנה ומנחם מענדל הלוי שיחיו
 גינזבורג
 ולזכות וקניהם: מרת עלקה תחי' בת רייזל ומרת בלומה גוטה תחי' בת נחה
 לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

המדור "הקהל" מוקדש

לזכות הרה"ח ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו
 וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ח דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי ש' לאבוקבסקי
 מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחוה מוסיא שיחיו
 שגלוב

המדור - כת"ק - פרסום ראשון - מוקדש

לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול
 ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת
 יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 נדבת בנס - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

אין לך שום ברירה אלא לציית לרבי!

“ואתה הקרב אליך . . מתוך בני ישראל” (פרשתנו כה, א)

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת “יחי המלך”*

א. ישנם הטוענים, כיצד אפשר לצפות ממנו שיהי בבחי' "הוי' הוא נחלתו"¹, כאשר "ידע אינש בנפשי" את מעמדו ומצבו, הוא מכיר את מהותו העצמי ואת הדרגא שבה אווז, ובמילא טוען שאינו שייך לענין הכהונה.

והמענה ע"כ [בדברי הקב"ה למשה רבינו בפרשתנו:]: – "ואתה הקרב אליך . . מתוך בני ישראל":

אין זה קשור כלל לדרגות נעלות², אלא כיון ש"אתפשטותי" דמשה (ש) בכל דרא³ – משה שבדורך – בחר בך לעמוד ולשרת⁴, לא נוגע כלל מה שאינך שייך לענין הבגדים ולכבוד ולתפארת⁵. זו דרגא נעלית ועלי' תחשוב מחו, אבל עכשיו זה לא נוגע לך.

מה שנוגע הוא: היות שהגיע לאזניך הידיעה ש"הקרב אליך", כלומר, הרבי בחר בך וקירב אותך "מתוך בני ישראל", אזי אם לרבי התאים לדבר איתך מס' מילים, מותר לך להקשיב לו ולא לישון.

ומה שזו טירחא עבודה – תדע שאצל הרבי זו טירחא גדולה יותר; הרבי מוסר את נפשו ומנתק את עצמו ("דייסט זיק אָפּ") מעבודת ה' שלו – בדיוק כפי שהי' אצל אדמו"ר הזקן – כדי לדבר עמו, וא"כ מותר לך להניח עצמך בצד ("זיק אוועקלייגן") ולהטריח את עצמך – לא לישון ולחלום חלומות, אלא לעשות משהו.

הנך מבלבל לעצמך ("פארדרייט זיק") את הראש, מבלבל לשני, ולאחמ"כ אתה בא לתבוע מהקב"ה מדוע אין לך את כל צרכיך!...

כיצד אתה תובע ממנו זאת בה-בשעה שאתה אשם בכך. וכפי שאדמו"ר המהר"ש אומר בהמשך מים רבים בתחלתו⁶ עה"פ⁷ "אולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו", ש"אולת אדם

(* לכללות השיחה – ראה לקו"ש ח"ו ע' 170 ואילך.

(1) פ' שופטים יח, ב. וראה רמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ג הי"ג.

(2) נתבאר קודם לכן בהשיחה ("שיחות קודש" תשכ"ז ח"א ע' 368 ס"ה ואילך) בענין מה שהקב"ה אמר למשה: "ואתה הקרב אליך", שענין זה אינו קשור לבגדי הכהונה ולענין ד"לכבוד ולתפארת", אלא לעצם ענין הכהונה שישנו גם ללא בגדי הכהונה. ולכן אמר הקב"ה למשה

"ואתה הקרב אליך", כלומר, שהדרגא הכי נעלית בכהונה אלי' הגיע אהרן ע"י בגדי הכהונה, שוה למדרגתו של משה שגם הי' כהן ושמש בלא בגדים. וראה לקו"ש שם.

(3) זח"ג רעג, א. תקו"ז תס"ט. ועוד.

(4) ע"פ שופטים שם ה. וראה רמב"ם שם.

(5) פרשתנו כה, ב.

(6) סה"מ "תורת שמואל" תרל"ז ע' ב.

(7) משלי יט, ג.

תסלף דרכו" – האדם עצמו גורם לזה, ואח"כ "ועל ה' יזעף לבו" – בא בטענות להקב"ה... הרי אתה מרמה את עצמך! וכידוע אמרתו של אדמו"ר המהר"ש שאת הקב"ה אי-אפשר לרמות, את העולם הרי גם אי-אפשר לרמות, וא"כ את מי מרמים – את עצמו, ומה ה"קונץ" לרמות טפש?

למדת בתומכי תמימים – נו? ... תעשה משהו ("טו עפעס"), "נרות להאיר"⁸!...

היכן הפירות? אתה רוצה שילכו לאיבוד ח"ו? האם בשביל זה חינכו והשקיעו בך ("געהאדעוועט") שנים רבות כל-כך בתומכי תמימים, כדי שתבלבל את הראש לעצמך ולשני, ובאם יש לך חצי שעה פנוי שתחשוב בה "באָבע-מעשיות"?

העיקר שאתה יושב בברוקלין וקורא עיתון מידי יום, שותה מיץ ("דזשוס") וממלא את כל תאוות לבך, אפילו אם זה רק חשק בעלמא...

ב. טוען הוא: מה תובעים ממנו, הרי יש לו עסק עם גוים, עד לא-ל זר אשר בקרבך⁹, ואיך אפשר לבוא אליו בדרישות?

והמענה ע"כ הוא – "ואתה הקרב אליך":

הרבי – הנשיא בחר בך, ולכן לא נוגעים כאן הדרגות שבהם אתה אווז; אע"פ שהשני מתנהג בדיוק כמותו, מניח את כל זוגות התפילין ושומר את כל התורה ומצוותי, אעפ"כ לא תובעים זאת ממנו, כיון שהוא לא זכה ל"ואתה הקרב אליך", ו"לפום גמלא שיחנא"¹⁰.

משא"כ אתה זכית שהרבי – הנשיא יבחר בך, וכיון שהגיע אליך הידיעה שהרבי בחר בך, אזי אין זה תלוי בבחירתך, יש לך ברירה אחת בלבד: לציית או למרוד ח"ו בנשיאו של עולם.

הבעש"ט, אדמו"ר הזקן והרבי סללו את הדרך בעבודתם במסירות נפש, וכעת עליך רק לעשות!

ג. ויתירה מזו – נמצאים עתה כבר "לאחר שתגמור מלאכת המשכן"¹¹:

הכל כבר מוכן – לפניך היו הבעש"ט, אדמו"ר הזקן ואפ"י הרבי גם הי' לפניך, ובעבודתם הם סללו ("דורכגעטראָטן") את הדרך במסירות נפש, וכעת כל מה שאתה צריך זה רק לעשות!

באם היו תובעים ממנו להתחיל עכשיו בבניית המשכן, הי' יכול לומר שזה לא בכחו ויכולתו; אך כעת עומדים כבר "לאחר שתגמור מלאכת המשכן", המשכן עומד מוכן ("שוין פארטיק") וישנו כבר ה"ושכנתי בתוכם"¹² – "בתוך כל אחד ואחד"¹³, בתוך הלב של כאו"א, ועליך מוטל רק להסיר מעצמך את ההעלם והסתור ולפתוח את לבך.

(8) ראה שיחת שמח"ת תרס"א – לקו"ד ח"ד תשפז, שם.

ב ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך.

(9) ראה שבת קה, ב – עה"פ (תהלים פא, י) לא יהי' בך

גו'.

(13) ראה לקו"ש ח"ג ע' 906 ס"ה ואילך ובהע' 33.

(10) כתובות סז, א. וראה לקו"ש ח"כ ע' 606 ובהנסמן